

Sadržaj:

PRVI PROJEKAT ZAKONIKA ZA KNJAZEVINU SRBIJU.....	3
OPSTI IMOVINSKI ZAKONIK ZA KNJAZEVINU CRNU GORU IZ 1888. GODINE.....	5
GRADJANSKO ZAKONODAVSTVO U KRALJEVINI JUGOSLAVIJI.....	7
RAZVOJ GRADJANSKOG PRAVA U JUGOSLAVIJI POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA.....	8
RAD NA DONOSENJU JEDINSTVENOG GRADJANSKOG ZAKONIKA.....	9
PRVI PROJEKAT ZAKONIKA ZA KNJAZEVINU SRBIJU	

Rad na našem građanskom zakoniku počinje 1829, kad je knez Miloš naredio učitelju knezevića Milana "visokoučenom gospodinu" Georgiju Zahariadesu (iz Zemuna) da prevede - s nemackog - jedan deo francuskog građanskog zakonika. Po ideji Vuka Karadžića, koji je takođe bio upotrebljen za prevođenje zakona, obrazovana je naročita komisija koja je imala da projektuje građanski i kazneni zakonik, zajedno sa postupcima. Ta je komisija mahom prevodila; strane jezike s kojih su prevodili, njeni su članovi valjda i razumevali, ali bez pravnog obrazovanja, oni nisu razumevali stvar koju su prevodili. I danas se još pamti anegdota da su ti naši zakonopisci mislili da "servituti" znače "ropstvo", a "hipoteka" - "apoteku". Neki projekti "zakonopravitelne" komisije podneti su knezu Milošu 1834; on ih je vratio gnevan; "s početka je i kojekako" veli on u jednom pismu, "ali posle je sve gore i gore, i tako da ja ne znam ili su ti ljudi, koji su te zakone pisali, bili pijani, ili sasvim lud".

Knez je naročito bio nezadovoljan oblikom izradjenih projekata. Te iste godine, preporučuje

"zakonopravitelnoj" komisiji da sa svojim prevodom francuskog građanskog zakonika uporedi austrijski građanski zakonik, o kome je neko dostavio knezu da je prostije i razgovetnije pisan.

Najzad, knez Miloš dolazi na ideju da pozove školovane pravnike, kakvih tada nije bilo u Srbiji, ali ih je bilo u Austriji, među tamosnjim Srbima, - da pregledaju rad "zakonopravitelne" komisije. 1836 godine on moli austrijsku vladu da u tom cilju dopusti prelazak u Srbiju Jovanu Hadžiću, novosadskom senatoru, i Vasiliju Lazareviću, zemunskom gradonačelniku. Austrijska vlada nije cinila nikakve smetnje; Hadžić je u Beograd došao zajedno s Lazarevićem, 26. aprila 1837.

Hadžić i Lazarević su pregledali projekte "zakonopravitelne" komisije, obavestavali se o uredbama po kojima se dotle sudilo, kao i o pravnim obicajima koji su u narodu postojali. Posle svega toga oni podnose izveštaj knezu Milošu o zakonima koje treba dati Srbiji. Za nas je ovde važno samo njihovo mišljenje o građanskom zakoniku. Oni kažu da je projekat "zakonopravitelne" komisije, većim delom, prevod, i to doslovan, francuskog zakonika. Po njihovom mišljenju, francuski zakonik nije za Srbe i Srbiju. Francuski narod je sasvim drukčiji od srpskog; odmakao daleko od njega u civilizaciji. Srpskom narodu trebaju mnogo prostiji i kraci zakoni, koji će se oslanjati, koliko je moguće, na njegove pravne običaje, i biti podesni prema njegovom stupnju civilizacije. Posle toga prelaze na detaljni pretrazivanje pravnih običaja, Hadžić i Lazarević ne pokazuju se vrlo voljni da ih prime kao osnovu zakonika.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com